

der have bestaaet denne Prøve, ogsaa skulde have Betingelser for at sejle med større Skibe, der drives med Motorkraft.

Men komme vi saa til yderligere Klassificering, til flere Trin paa Maskin-eksaminernes Omraade, forekommer det mig, at man er inde paa det urimelige. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der ingen som helst Grund er til at have en særlig Eksamen for Landmaskinister, som Kommissionen havde foreslaaet. Det er fuldstændig rigtigt, som Ministeren sagde, at der efterhaanden vil blive en Del tilovers af dem, der have taget Eksamen for at sejle, idet de blive kede af det og søge Beskæftigelse paa Land. Der er saa mange, der tage Eksamen, der er en saa livlig Tilgang til dette Fag, at der ikke er Brug for dem i Skibsfartens Tjeneste, saa der altid vil være tilstrækkeligt af Folk med Maskinisteksamen til, at man kan faa saadanne, hvor dette er nødvendigt, til at passe Landmaskiner. Jeg kan ikke se, at der er Grund til yderligere Specificering, uden at det samme sker med Hensyn til Navigatorerne; saa skulde man ogsaa have særlig Eksamen for Skibsførere og Styr-mænd til at sejle med Passagerdampere og til at sejle med Fragtdampskibe, maaske yderligere særlig Eksamen for Retten til at føre de store og for Retten til at føre de mindre Sejlskibe, og det er et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde have suppleret dette med en Bestemmelse om at lære at navigere paa Landjorden, for det hænder ogsaa, at en Sømand har lidt Vanskelighed ved at krydse sig frem gennem en Gade.

Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt i det andet høje Ting ved Lovens første Behandling, skal jeg sige, at jeg er enig med det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), for øvrigt ogsaa med Maskinistforeningen, om Vigtigheden af den mest alsidige praktiske Uddannelse. En saadan betyder meget mere, mener jeg, end Forøgelse af den teoretiske Viden. Det er den praktiske Uddannelse, Værksteduddannelsen og det nøje Kendskab til Maskinernes Bygning, Gang, Réparation o. s. v., det skorter paa hos vore Maskinistre, om det i det hele skorter paa noget. Saa det er rigtigt at sætte Fingeren netop paa dette Sted og sige: Skulle vi have bedre Uddannelse for vore Maskinistre, er det netop der, vi skulle have den. Jeg har derfor ikke noget imod, at vi faa en Haandværksprøve, eventuelt suppleret med en Fyrprøve. Det er rigtigt, som det er nævnt, at mange af

vore Maskinistre ikke have Begreb om, hvorledes en Kedel skal fyres økonomisk forsvarligt, og det bør en Maskinmester have, han bør kunne vise en Fyrbøder, som ikke selv kender det, hvorledes han skal bære sig ad med at fyre godt og økonomisk. Jeg ser ingen Grund til at gøre det til en frivillig Prøve, som en Maskinist kan underkaste sig eller lade være, nej, det skal gøres til en obligatorisk Prøve for overhovedet at kunne faa Maskinmester-certifikat. Saa kunde man til Gengæld frafalde det Krav, der er stillet i Lovforslaget, om en forlænget Værksteduddannelse, der alligevel byder mindre Garanti. En Mand kan have staaet mange Aar paa et Værksted uden at have egentligt Kendskab til Skibsdampmaskinens Bygning og Behandling, men en saadan praktisk Prøve vilde kunne vise, om han har det fornødne Kendskab til Haandværket og Fyringen, og det betyder mere end en længere Værksteduddannelse, som jeg altsaa mener, man gerne kunde stryge.

Jeg anerkender den Beskedenhed, hvor-med det ærede 2det Medlem for 1ste Valgkreds (Rambusch) her ovenpaa frakendte sig selv og det Ting, han er Medlem af, Sagskundskab paa dette Omraade, og jeg kan i den Henseende slutte mig til ham. Jeg vil blot fremhæve, at om denne Beskedenhed havde givet sig et stærkere Udtryk i det andet Ting, saa at man ikke i saa høj Grad, som man har gjort det, havde ændret Lovforslaget fra den Skikkelse, hvori det forelaa fra Ministerens Haand, havde det været heldigt, for det forekommer mig, at Lovforslaget, som det forelagdes, var bedre, end som det nu foreligger fra det andet Ting. Den højtærede Minister havde sikkert gjort klogere i at forelægge Forslaget nede i dette høje Ting i Stedet for i det andet høje Ting, thi i dette Ting er der dog lidt mere praktisk Kendskab til de her omhandlede Forhold end ovenpaa.

Jeg skal ikke fordybe mig i de mindre væsentlige af de Ændringsforslag, som ere stillede af Landstinget, men kun omtale de mere vigtige. Der er særlig Ændringsforslaget om Skibsmaskiningeniørerne. Jeg tror, at disse Skibsmaskiningeniører skulde være blevne i den Skygge, hvor Ministeren havde stillet dem, thi der befandt de sig vist rigtig godt. I 70erne og 80erne havde man ifølge Loven af 10. April 1874 kun, som jeg nævnedes før, 2 Afdelinger af Maskinisteksamen, første og anden Afdeling. Det var egentlig kun første Afdeling, der havde praktisk Betydning. Man kunde